

1. Андрущенко В.П. Філософія політики: Підручник. - К.: Знання України, 2003. - 400 с. [<http://www.npu.edu.ua/le-book/>].
2. Бульбенюк С.С. Аналіз могутності і впливу в концепті політичної влади: основні підходи та напрями [www.nbuv.gov.ua/portal/].
3. Гелей С. Д., Рутар С. М. Політологія. – Львів: Світ, 2001. – с.68
4. Головатий М. Ф. Політична психологія. - К.: МАУП, 2001. – 136 с. [<http://pulib.if.ua/part/>].
5. Політологія: підручник / Ю.М.Розенфельд, Л.М.Герасіна, Н.П.Осипова, М.І.Панов, О.М.Сахань, О.В.Ставицька. – Харків: Право, 2001. – 636 с. [<http://radnuk.info.pidrychnuku>].
6. Цокур Є. Шляхи та методи забезпечення легітимності політичної влади [<http://www.politik.org.ua/vid/>].
7. Ярош Б.О., Ярош О.Б. Загальна теорія політики: Навч. посіб. - Луцьк: РВВ „Вежа”, 2005. - 240 с. [<http://politics.ellib.org.ua/index.php?name>].
8. Кулак Н.В. Актуальні питання правового статусу добровольчих формувань в Україні./ Н.В. Кулак // Часопис Київського університету права – 2016. – № 4.

УДК 340.12

ПРАВОВА ПОВЕДІНКА: ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ ТА ОЗНАКИ

Студент О. О. Замора гр. БП-15

Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак

Київський національний університет технологій та дизайну

Поведінка людини є одним із видів людської діяльності, вона не тільки спрямована на безпосереднє задоволення різних потреб, а й зорієнтована на досягнення певних інтересів (суспільних, державних, особистих, національних тощо), відповідної позиції у сфері суспільних відносин, вона є зовнішньою системою дій, в основі якої покладені внутрішні прагнення людини.

Поняття правової поведінки розглядалося в періоди Стародавнього світу, Античності, Середньовіччя, Відродження, вивчалося у філософії Нового часу й німецькій класичній філософії. Кожен історичний період наповнював цю категорію новими ознаками, що слугували передумовою формування явища правової поведінки, яка, у свою чергу, для того щоб стати правовою, зазнала досить тривалої трансформації. Це ми розглядали в попередніх публікаціях. Проаналізувавши ці періоди, ми дійшли висновку, що правова поведінка виникла в німецькій класичній філософії, а її родоначальником був Еммануїл Каїт. Також ми дослідили її ознаки. Продовжуючи дослідження в цьому напрямі, розглянемо поняття правової поведінки.

Серед наявних розробок у галузі правової поведінки, зокрема вивчення її поняття, необхідно виділити роботи С.С. Алексєєва, С.І. Архипова, О.В. Зайчука, В.П. Казимирчука, Е.Л. Кдлян, М.С. Кельмана, Ю.С. Козенко, В.Н. Куцрявцева, І.М. Максимової, О.Г. Мурашина, О.М. Омельчука, М.Ф. Орзіха,

А.С. Палазяна, М.А. Гянова, О.Ф. Скакун, Н.і. Тюріної, Н.Ю. Фролової, А.С. Шабурова та ін.

Поведінка має соціальний характер і визначається як сукупність певних дій, що викликають зміни у оточуючому світі чи у самому суб'єкті. У даному визначенні на першому місці перебуває саме суспільна цінність дій суб'єкта.

Поведінка — це багатоаспектна категорія, яка включає в себе наступні ознаки: це аспект діяльності чи спілкування, які відображають внутрішній стан людини; це поведінка, що фіксується органами відчуття інших суб'єктів; вона є соціально значущою; вона контролюється волею людини.

Правова поведінка — це соціально значимі, свідомі вчинки суб'єктів права, що передбачені нормами права та контрольовані їх волею, які тягнуть за собою юридичні наслідки.

Правовій поведінці притаманні ряд ознак [3]: соціальна значущість; суб'єктивізм; регламентованість поведінки нормами права; підконтрольність поведінки державі.

Держава контролює діяльність суб'єктів суспільного життя залежно від соціальної значимості вчинків. Держава через свої структури гарантує діяльність суб'єктів, створюючи відповідні умови, застосовуючи у необхідних випадках засоби примусу чи заохочення; здатність правової поведінки породжувати юридичні наслідки.

Поведінка суб'єктів надзвичайно різноманітна. Вона має різні форми вияву, мотиви та наслідки. Норми права можуть дозволяти (уповноважуючі норми), забороняти (забороняючі норми) чи зобов'язувати (зобов'язуючі норми) суб'єктів до певної поведінки. Поведінка, яка не заборонена нормою права, є правовою. Деякі вчинки не заборонені нормою права, але не тягнуть юридичних наслідків, оскільки є юридично нейтральними (заняття спортом, музикою тощо).

Ряд авторів зазначають, що правова поведінка характеризується внутрішньою структурою, елементним складом, якої є правові вчинки. Під правовим вчинком вони розуміють діяння, складовими елементами якого є суб'єкт (фізична чи юридична особа, наділена правоздатністю, дієздатністю та деліктоздатністю), суб'єктивна сторона (передбачає внутрішнє ставлення суб'єкта до свого діяння та включає цілі, мотиви, правові установки тощо), об'єкт (явища навколишнього середовища, на які спрямовані діяння — суспільні відносини, соціальні цінності) та об'єктивна сторона (форма зовнішнього прояву вчинку — діяння, суспільно значущі наслідки та причинний зв'язок між діянням та його наслідками).

Проаналізувавши літературу було з'ясовано, що поняття правової поведінки істотно не змінилося з перших спроб його інтерпретації, науковці тільки вдосконалювали цю категорію та збагачували її важливими характеристиками.

Література:

1. Брецько Ф.Ф. Основи держави і права. Навчальний посібник у 2-х книгах. - Кн. 1. - Ужгород: Закарпаття, 1998. - 660 с.

2. Волинка КГ. Механізм забезпечення прав і свобод особи: питання теорії і практики: дис. канд. юрид. наук: 12.00.01 / Волинка Катерина Григорівна. - К., 2000. - 177 с.
3. Загальна теорія держави та права: підручник для студентів юридичних спеціальностей вищих навчальних закладів / [М. В. Цвік, В. Д. Ткаченко, Л. Л. Богачова та ін.; за ред. М.В. Цвіка, В.Д. Ткаченка, О.В. Петришина]. - Х.: Право. 2002. - 432 с. Кагадій М.І. Юридична
4. Кулак Н.В. Актуальні питання правового статусу добровольчих формувань в Україні./ Н.В. Кулак // Часопис Київського університету права – 2016. – № 4.

УДК 340

МЕТОДОЛОГІЯ ТЕОРІЇ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА

Студент О. І. Клименко гр. БП-15
 Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак
 Київський національний університет технологій та дизайну

Актуальність теми обумовлена необхідністю вивчення системи принципів, підходів і методів наукового дослідження методології теорії держави та права, теоретичних засад їх використання при вивченні державно – правових явищ. Розкриття методологією, як саме, за допомогою яких прийомів, на основі яких методів і принципів відбувається вивчення науки.

Пошук найбільш точних методів наукового дослідження сприяє розширенню методологічного забезпечення в предметній сфері. Кожен метод теорії держави і права має свою сферу застосування та відображає певний аспект дослідження. Розроблення та розуміння методології теорії держави та права є важливим чинником формування чіткого праворозуміння та правозастосування, що зумовлює потребу розвивати більше коло методів теорії держави та права. Методологія сучасної теорії держави та права становить складне і багатопланове утворення, що охоплює: проблеми структури наукового знання взагалі й наукових правових теорій зокрема; закони виникнення, функціонування та зміни правових теорій; поняттєво-категоріальний апарат теорії держави та права; систему методів і принципів пізнання предмета теорії держави та права; аналіз її наукової мови, формальних і формалізованих методів дослідження (методики і процедури дослідницької діяльності), типології систем наукового загальнотеоретичного знання тощо [2].

Як будь-яка наука теорія держави і права має систему методів, за допомогою яких досліджується і вивчається її предмет. Система цих методів складає методологію науки і навчальної дисципліни. Методологія – наука про методи, складне утворення, що характеризує систему різних методологічних